

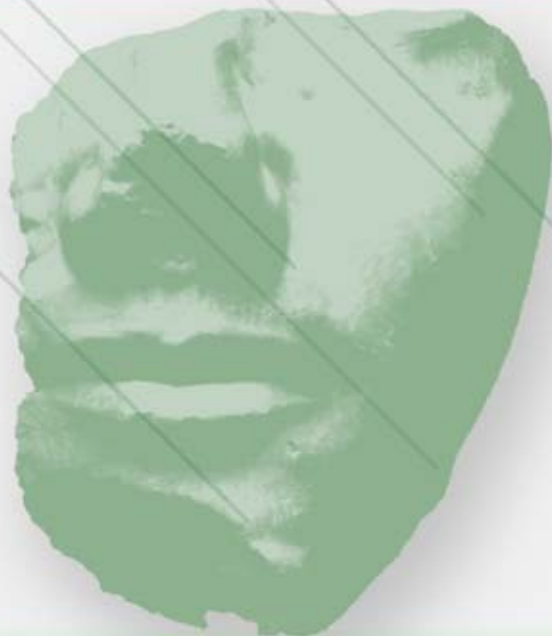

Bladet

Förklädd Gud

Lyrisk svit

text: Hjalmar Gullberg musik: Lars-Erik Larsson

Svenska kören i Bryssel

Helena Skarfors – sopran, Andreas Halling – baryton, Anna Holmén – recitatör,
Mathias Kjellgren – orgel, Thomas Kallstenius – flöjt, Anna Randelin – oboe,
Hiroko Mizobe – klarinett, Gunnar Gillfors, dirigent

**SÖNDAGEN DEN 12 JUNI KLOCKAN 18.00,
L'ÉGLISE PROTESTANTE DE BRUXELLES – LA CHAPELLE ROYALE,
PLACE DU MUSÉE 2, 1000 BRUXELLES**

Entré 10€

Biljetter köps i Svenska kyrkans café, av körmedlemmarna eller på Gourmet Food & Gifts – Allée du Petit Paris 5, 1410 Waterloo,
Rue Archimède 59, 1000 Bruxelles samt på Scan Shop – Chaussee de Wavre 354, 1040 Brussels.

Svenska kören
SWEDISH CHOIR CHORALE SUÉDOISE ZWEEDESE KOOR

Svenska kyrkan
BRYSEL

Saab

Att ha tid!

Hidden Secrets

Att möta en författare

De kungliga växthusen i Laeken

GE DINA AFFÄRER ETT LYFT

Under våra vingar hittar du många av Sveriges mest fullfjädrade experter inom affärsjuridik.

Vi betonar gärna den första delen av vårt kunnande – affärer. Det innebär att vi alltid arbetar nära dig som klient. Med ett team som har en kompetens inom just din bransch. Och som har en kommersiell ådra och förståelse.

I var och en av våra 450 medarbetare bor en entreprenör. Med ett stort mått av jävlar-anamma. Vi trivs bäst när vi får kavla upp ärmarna och jobba handgripligt. Vår drivkraft är att lösa upp affärsmässiga knutar, inte att producera tjocka pm.

Det handlar om att hitta rakaste vägen. Fågelvägen.

INNEHÅLL

- 3 Kommande aktiviteter
- 4 Ordföranden har pennan
- 5 Svenska Klubbens Årsmöte 2016
- 6 Nya styrelsemedlemmar
- 9 Tid över
- 12 Så var det när vi flyttade till Bryssel på 60-talet
- 14 Brev från Stockholm
- 15 Vinge – ett lyft för affärena
- 16 Konstutställningar i Bryssel "Från Salvador till Dalí"
- 18 Saab
- 20 Vinhörnan
- 21 Hidden Secrets
- 22 De kungliga växthusen
- 26 Att ha tid!
- 28 Monumenten berättar
- 30 Vår härliga kör
- 32 Boktips: Vilette
- 33 Bokklubben Flitiga Läsare
- 34 Att möta en författare
- 36 Tomglas
- 39 KulturNytt

Omslagsbild

De kungliga växthusen i Laeken

Foto: John Nixon

Layout och produktion

Fadrian Wallenmark,
AD Builder, 37022 Drottningsskär
Telefon +46 739 343448

Tryck

Plan 2000

Svenska Klubben asbi kan nås via:

www.svenskaklubben.be
info@svenskaklubben.be

Château d'Argenteuil
5 Square d'Argenteuil
B-1410 Waterloo

IBAN: BE53 9530 2419 0553

BIC: CTBKBEBX

KOMMANDE AKTIVITETER

2016

31 maj	"Medlemmar berättar": Margareta Dubois om sin nya bok <i>Den Store Läsaren</i> .
6 juni, kl. 12	Firande av nationaldagen vid Manneken Pis – i samorganisation med Svenska kyrkan.
6 juni, kl. 19	Firande av nationaldagen på Svenska kyrkan – i samorganisation med Svenska kyrkan.
25 juni	Firande av Midsommar i Bois de la Cambre – i samorganisation med Svenska Kyrkan.
26 juni	Kitsch & Kuriosavandring på Laekenkyrkogården med besök i kungliga begravningskryptan.
Planerade aktiviteter:	
	Besök i Aachen
	Vandringar
Och fortsättning på serierna:	
	"Möt våra MEP:s", After Work och Medlemmar berättar

Facebook:
sv-se.facebook.com/svenskaklubbenbelgien

Nästa Bladet kommer i sept. Deadline den 1 sept.
Material skickas till: redaktion@svenskaklubben.be

ORDFÖRANDEN HAR PENNAN

Kära medlemmar

Det känns roligt att skriva min första krönika som nyvald ordförande i Svenska Klubben. En klubb med lång tradition att samla svenskar – vi har bara två år kvar till Svenska Klubbens 45-års jubileum! Under de år som Klubben varit verksam har nog bilden av den typiske "Svensken i Belgien" ofta utskickad från Sverige under en tidsbegränsad period förändrats. De tidiga pionjärerna har ersatts av "EU generationen" som började strömma in i slutet av nittioalet har slagit sig ner. Många av dessa svenskar, liksom jag själv, har också blivit långvarigt bofasta i Belgien.

Själv kom jag till Bryssel 1997 för ett arbete på europaparlamentet. Efter tre år av politiskt arbete med folkpartiets första europaparlamentariker gick jag sedan vidare till Kreabs kontor i Bryssel. En förväntad kort vistelse i Bryssel övergick till en permanent tillvaro och åren fylldes med äktenskap och barn. Med svensk man och utan någon form av EU institutionell struktur blev integrationens utmaningar en verklighet. Allt fick byggas upp från början med skola, sjukvård, husköp och all annan daglig verklighet för en ung familj.

De svenska nätverk jag kom i kontakt med handlade mest om socialt umgänge men det var inte

så många som hade god insikt hur det verkligen är att leva i Belgien. Tittar man tillbaka på de snart 20 år som gått, som man ju så lätt börjar göra när man med råge passerat 40-års strecket så kan jag ibland fundera på om man kunde ha gjort saker och ting annorlunda. Kunde vissa saker ha gjorts lite enklare och kunde vissa misstag ha undvikits?

När jag tog över ordförandeklubban för Svenska Klubben gjorde jag det med en känsla av att vi kan, genom att bygga vidare på den fantastiska organisation vi har, hjälpa och inspirera såväl tillfälliga som långvariga svenskar i Belgien ännu mer. Klubben drivs idag av en liten aktiv grupp som gör ett fantastiskt jobb för att hålla Klubben i liv. Ett exempel på detta är månadens nummer av Bladet som återigen har fyllts med inspirerande artiklar från Klubbens medlemmar och nätverk. Denna aktiva grupp behöver dock stöd och inspiration från fler.

En av de första frågor jag därför har ställt till Svenska Klubbens styrelse är: Hur vill vi att Svenska Klubben i Belgien skall utvecklas under kommande år? En fråga som vi ska diskutera på vårt nästa styrelsemöte. Vi tänker sedan gå vidare med samma frågeställning till er som medlem-

mar. En svensk klubb för svenskar i Belgien. Visst skulle vi kunna vara fler och visst skulle vi kunna göra mer nytta men innan vi tar våra nästa steg är det viktigt att vi tydliggör våra mål.

Här tror jag att det är extra viktigt att vi fyller vårt syfte med rätt saker och då måste vi också förstå den nya generationen svenskar i Belgien. Vad det

innebär att vara utlandssvensk i ett land i Europa för denna generation och hur ett svenskt nätverk kan vara till nytta. Vi har två år kvar till vårt 45 års jubileum. Då Klubben blir 45 hoppas jag att den ska stå på en struktur redo att möta EU generationens svenskar.

Hannalena Ivarsson

SVENSKA KLUBBENS ÅRSMÖTE 2016 – HIGHLIGHTS!

Tid och plats: 16 mars 2016 på Sveriges EU-representation i Bryssel

Talare: Jan Andersson, Sveriges Radios Brysselkorrespondent

Årsmötet leddes av styrelsens ordförande Bo Caperman.

Årsmötet uttryckte att det tryckta Bladet var mycket uppskattat och idéer om årets aktiviteter diskuterades.

Årsavgift: Beslöt till 45 Euro per hushåll (oförändrad).

Valberedningens förslag till Klubbens nya styrelse som röstades igenom. Enligt årsmötets beslut har Klubben följande styrelse, revisorer och valberedning för 2016:

Styrelseordförande: Hannalena Ivarsson

Ordinarie styrelseledamöter: Tomas Grönberg, Margaretha Hagberg, Jonas Lundqvist, Ingemar Mikander och Kerstin Windahl (omval). Amanda Gunnarsson, Harriet Lebrun och Elina Yrgård (nyval).

Suppleanter: Kristina Heed (omval) och Oscar Andersson (nyval).

Revisorer, ordinarie: Hans Herlitz och Nils Magnus Lilja (omval)

Suppleant: Ulf Karlsson (nyval)

Valberedning: Elizabeth Hammer, Daniel Wennick och Henrik Weyde (omval)

Avgående ordföranden Bo Caperman och styrelseledamöterna Therese Ankerå och Agneta Iredahl avtackades för deras goda insatser.

De nya styrelseledamöterna presenterar sig i detta nummer av Bladet.

NY STYRELSEMEDLEM: AMANDA GUNNARSSON

Jag är en 28-årig sörmlänning som är uppväxt i Mönsterås, Småland. Med en juristexamen med fördjupning i EU-rätt och den inre marknaden samt konkur-

rensrätt från Uppsala universitet i bagaget anlände jag till Belgien en sommar för snart fyra år sedan. Då för ett Erasmusutbyte vid universitetet i Lovain-la-Neuve. Men det var nästan oundvikligt att komma hit. Som fyraåring bestämde jag mig att Belgien var landet för mig, allt med hänsyn till frukostflingorna (Sverige var på den tiden väl ersatt på flinghyllan). På det hela hjälpte också alla somrar jag spenderat i landet, mitt nördiga intresse för EU-rätt samt att jag sedan precis månaderna före utbytet träffade en man som rotat sitt liv här. Alla vägar leder således inte till Rom, utan vissa till Belgien och Bryssel.

Som många av min Bryslexpatgeneration här har jag hunnit med en rad roliga saker under mina år; en praktik hos en svensk medlem av Europaparlamentet, traineeship hos ett engelsknoterat multinationellt företag aktivt inom bland annat säkerhet, och medicintekniska instrument, advocerat för det svenska snuset, samt sist men inte minst trätt in i Public Affairs konsultsfären. Den sistnämnda är min arbetsplats idag, där jag är Associate på Kreab i Bryssel.

Utöver att få njuta av att jobba nära EU-rättens kärna med frågor som berör hållbarhet, energi och transport brukar jag också ha tillfälle att

träffa vänner, spela ohälsosamma mängder spel (mest konsol men gärna "bräd"), samt lyssna på musik.

Som medlem av styrelsen för Svenska Klubben kommer jag agera som sekreterare och bland annat ingå i en grupp som ska se över Klubbens webbplats. Jag har tidigare erfarenheter av båda uppgifterna och

hoppas dessutom på konstruktiva dialoger om Klubbens framtida utformning. Det är även väldigt trevligt att lära känna nya svenskar då det inte varit mitt primära umgänge under några år och Sverige ibland känts väldigt långt borta.

Ungefär varje söndag saknar jag faktiskt Sverige och min familj, A-fil, smågodis och havet. Men när måndagen kommer har jag troligtvis förkastat tankarna på god frukost, de senaste politiska utvecklingarna i världen och en tanke om att vi alla har det bra där vi är.

Som vi ofta ordat i vår familj:

Livet och kärleken har sin tid, vem vet hur lång den ska bli. Tag vara på din del, innan stunden är förbi.

NY STYRELSEMEDLEM: ELINA YRGÅRD

Time flies! Efter tre och ett halvt år i Belgien känner jag mig som en blandning mellan turist och lokalbefolkning. Jag trivs rätt bra med den

mixen, så jag försöker hålla fast vid känslan! Jag kom hit för att min arbetsgivare sedan snart åtta år, Nasdaq, flyttade mina arbetsuppgifter till Bryssel. Vi var tre kollegor som flyttade ner från Stockholm och startade upp det ganska lilla representationskontoret. Samma arbetsuppgifter och samma närmaste kollegor, men att byta land var ju en stor förändring på det personliga planet. Jag saknar förstås familj och vänner i Sverige, samtidigt som jag uppskattar alla nya vänner jag träffat här.

Jag är född, uppvuxen och utbildad (till jurist) i Stockholm och har nästan alltid bott där. Jag har bara bott utomlands ett år innan, som utbytesstudent i Australien. Om man inte räknar de två åren jag bodde på Gotland förstås – det är nästan som utomlands...

Även om jag inte bott utomlands så mycket reser jag gärna. Jag är tacksam att ha kunnat hälsa på bekanta runtom i världen och upptäcka olika resmål bortom turiststråken, likaväl som det är spännande att fortsätta utforska Belgien när jag får besök här. Och häromåret vann jag

tågfluffarkort i ett lotteri, så det blev tågfluff igen, över tjugo år sen sist – otippat men kul! För övrigt roar jag mig till exempel med att ta

tag i golfandet igen och att springa några varv runt Cinquantenaire-parken då och då.

Det är imponerande

att det funnits en så gedigen svensk klubb i Belgien ända sedan 70-talet. Jag hoppas och tror att den kan bidra med något för ännu fler människor än den gör idag. För svenskar och andra som känner någon slags anknytning till

Sverige. För alla som varit i Belgien allt mellan jättelänge och kort, och inte minst de som kommer i framtiden. Oavsett om man är här för alltid eller tillfälligt. Med blandade typer av aktiviteter.

Jag ser fram emot att höra vilka åsikter du har om klubben och dess verksamhet, så tveka inte att höra av dig, till exempel genom Klubbens webbplats eller Facebook-sida.

Bäst med Belgien: marknaderna, restaurangutbudet, enkelt och opretentiöst.

Saknar från Sverige: ljusa somrarnätter, skärgård, semlor.

NY STYRELSEMEDLEM: OSCAR ANDERSSON

Hej SK-medlemmar! Jag är en 18-årig ekonomistudent på Skandinaviska skolan i Bryssel som tar studenten till sommaren.

Jag har bott i Bryssel sedan augusti 2014 och efter studenten har jag planer på att bo kvar i Belgien och studera ekonomi på Leuven's Universitet.

I Svenska Klubben har jag precis blivit styrelsuppleant och ser fram emot att lära mig och bidra till Klubbens verksamhet. Mitt ansvarsområde i Klubben kommer till en början vara att få kännedom om klubbens webbsida och dela ansvar med andra medlemmar

att uppdatera den kontinuerligt. På fritiden, när studierna tillåter, ägnar jag mig gärna åt att umgås med vänner i Waterloo och inne i Brys-

sel. Mina intressen är bilar, segling, aktier och entreprenörskap.

På **skoltid driver** jag tillsammans med mina vänner ett nyhetsbrev. Nyhetsbrevet är tänkt som ett skolprojekt på entreprenörskapskursen vi läser och heter Brysselbladet. Brysselbladet är ett regionalt nyhetsbrev för svenskar boende i Brysselregionen och syftar till att vara en kultur- och nöjesguide. Det innehåller olika events och aktiviteter i regionen, såväl som en reseguide och krönika. Vi

publicerar nyhetsbladet i Facebook-gruppen "Svenskar i Bryssel!" och har även en egen Facebooksida med nyhetsbrevets namn.

BLI MEDLEM I SVENSKA KLUBBEN

och du får delta i alla Klubbens aktiviteter (två aktiviteter per verksam månad):

Diskussioner och föreläsningar om såväl svenska som belgiska aktuella ämnen, utflykter, restaurangbesök, utställningar mm.

Som medlem erhåller du också klubbtidningen BLADET och en medlemsförteckning för att underlätta nätverkande och kontaktskapande.

Medlemskap kostar endast 45€ per person eller familj.

Sök medlemskap på klubbens sajt: www.svenskaklubben.be

Svenska klubben a.s.b.l. • Square d'Argenteuil 5 • 1410 Waterloo

Postadress: Avenue des Gaulois 35 • 1040 Bruxelles

IBAN BE 53 9530 2419 0553

BIC CTBK BEBXIBAN: BE53 9530 2419 0553

TID ÖVER?

Text: Carl Johan Åsenius

Har man tid över efter jobb och familj erbjuder Bryssel och Belgien ett fantastiskt utbud av kultur-, sport- och fritidsaktiviteter.

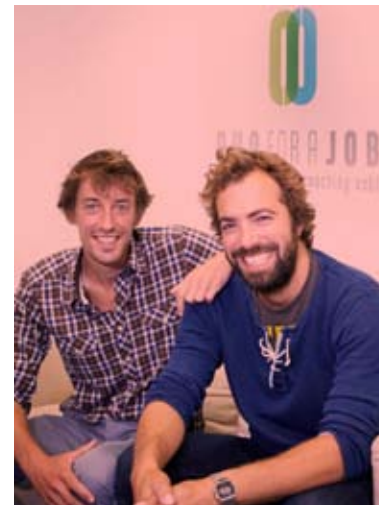
Redan Svenska Klubbens aktiviteter erbjuder något för de flesta smaker och inte minst de som följer Henric Weydes förträffliga kulturkalender vet att det finns intressanta kulturupplevelser som väntar alla veckans dagar (till och med måndagar!). Och en promenad för att umgås med träden är i "Europas grönaste stad" för de flesta aldrig mer än några tunnelbanestationer bort. Tar man med staffliet eller kameran kan man slå två flugor i en smäll.

Men skulle man ändå ha lite tid och engagemang till övers finns det mycket annat ta sig för. Kanske kan man till och med göra skillnad för någon annan? Duo for a Job är en möjlighet.

Lite sifferexercis. Var tredje invånare i Bryssel har icke-belgiskt medborgarskap. Varannan invånare har invandrarbakgrund.

Belgien hade 2014 en samlad arbetslöshet på omkr. 8,4 % av den aktiva befolkningen. För Bryssel var samma siffra 18,1 %. I Belgien var 15,6 % av ungdomarna i åldersgruppen 20-29 år arbetslösa. I Bryssel 23,2 %. I Belgien

var 31,2 % av alla nyanlända invandrare från andra än EU-länder utan arbete. För Bryssel var samma siffra 33,1 %.

Det borde med all önskvärd tydlighet framgå att unga, nyanlända migranter i Bryssel har det tufft på arbetsmarknaden. Våldigt tufft. Och det är en grupp som växer snabbt, inte minst på grund av de senaste årens flyktingströmmar.

Orsakerna är naturligtvis många och en del ganska uppenbara: bristande språkkunskaper, utländska examina som inte erkänns osv.

Följderna för enskilda och samhället är inte heller något som förvånar: psykiska och sociala problem, bidragsberoende, svartarbete, exploatering, brottslighet osv.

Belgiska myndigheter inser naturligtvis allvaret i situationen och driver en mängd satsningar för att få styrsel på situationen. Den samlade arbetslösheten har verkligen sjunkit något i Bryssel det senaste året. Men resurserna räcker helt enkelt inte till och för unga migranter har läget knappast förbättrats, särskilt som inflödet är stort. Omkring 30 % av dem hittar varje år jobb via "traditionella" kanaler. ■

Och så finns det enskilda initiativ och jag tänkte berätta lite om ett av dem.

Den ideella föreningen Duo for a Job (duo-forajob.be) startades i november 2012 av fyra kompisar. Förgrundsfigurer är Frédéric Simonart och Matthieu Le Grelle, som båda lämnade välbetalda jobb i näringslivet för att satsa på sin "affärsidé", men som tog med sig ett etablerat nätverk inom företags- och NGO (icke-statliga organisationer)-världen. Inte minst de goda kontakterna bland företag gjorde att man snabbt hittade ett par huvudsponsorer och kom i gång. I dag har föreningen ett 10-tal anställda, rymliga lokaler med huvudkontor i Ixelles och håller på att etablera filialer i Antwerpen och Hasselt.

Principen är enkel: genom att rekrytera och utbilda frivilliga pensionärer eller människor i slutet av sin yrkesbana och matcha dem med unga migranter, kan de fungera som mentorer för ungdomar i deras jobbsökande. Eller "inter-generational coaching", som Duo for a Job kallar det.

Genom att dra nytta av Bryssels mångkulturella och -språkliga miljö, är tanken att möjligheterna blir större att hitta mentorer vars bakgrund gör att de lättare kan fungera som ett stöd för arbetssökande med vitt skilda ursprung

I praktiken. Efter en inledande intervju med någon av föreningens handledare (franska är fortfarande huvudspråket) och en utbildning på c:a en vecka sammanlagt, med träning i bl.a. intervjuteknik, kulturkrockar, besök hos organisationer och offentliga organ samt grundläggande fakta om arbetsmarknaden i Bryssel och Belgien, sorteras mentorerna in i en databas i väntan på att en lämplig kandidat ska dyka upp.

När handledarna tycker sig ha funnit en kandidat som matchar, träffas mentor och "mentee" tillsammans med en handledare för att ta närmare reda på om matchningen kan fungera. Om så är fallet ingår de båda ett avtal för en sexmånadersperiod där ramarna dras upp för samarbetet.

Under ett halvår träffas sedan de båda normalt 1-2 timmar i veckan (oftast i föreningens lokaler) och lär känna varandra bättre, försöker sätta fingret på flaskhalsar som hindrar anställning, hitta ungdomarnas starka sidor, bena ut administrativa problem och – naturligtvis – tillsammans försöka hitta lämpliga platsannonser eller möjligheter att direktsöka jobb. Till stöd anordnar Duo for a Job parallellt övningar i t.ex. intervjuteknik, online-profilering eller hur man bäst sätter ihop sin meritförteckning och skriver ansökningsbrev. Mentorerna dras regelbundet samman i mindre grupper, s.k. Intervention, för att jämföra erfarenheter och förhoppningsvis inspirera och motivera varandra. Nätverket av aktiva mentorer med olika bakgrunder, språk och kompetenser är en oerhört värdefull resurs.

Låter kanske bra, men funkar det? Ja! Efter 320 "duor" och med 200 aktiva mentorer har 77 % av de ungdomar som gått via Duo for a Job inom ett år antingen fått ett jobb eller kommit in på en lämplig utbildning. Konceptet har uppmärksammats i medier över hela Europa

och får i dag via ett partnerskap viss officiell finansiering. Bryssels offentliga arbetsförmedling, Actiris, är numera en av sponsorerna och föreningen har fått officiell status som erkänd mottagare av donationer och legat.

Kön av sökande ungdomar är lång och den trånga sektorn är främst bristen på frivilliga mentorer.

Tack vare sitt lilla format, med väldigt engagerade medarbetare och väl fungerande nätverk, kan Duo for a Job på ett helt annat sätt än offentliga arbetsgivare specialanpassa sitt stöd. Det innebär självfallet också att man har större möjligheter att "plocka russinen ur kakan" och satsa på arbetssökande med bättre förutsättningar att hitta jobb. De goda resultaten bör ses även mot den bakgrunden, men är ändå imponerande.

Och min duo? Jag avslutade min första duo i mars i år. Yannick, som vi kan kalla honom, härstammar från Republiken Congo och har en belgisk utbildning i personaladministration. Med två små barn att försörja är pressen att dra in pengar till hushållet stor. Samtidigt ville Yannick hitta ett jobb där han kunde få användning för sin utbildning, i stället för okvalificerad och ofta tidsbegränsad sysselsättning. En knepig balansgång.

När vi skildes hade Yannick ännu inte hittat något jobb. Men det kommer han säkert snart att göra. Han lämnade duon med bättre kunskaper om hur han hittar jobb och hur han söker dem och med mer realistiska insikter om vilka jobb han bör söka. Och kanske lite bättre självförtroende.

Relationen mellan mentor och "mentee" ska vara professionell och starkt fokuserad på att hitta jobb eller ev. kompletterande utbildning, men den ger inga resultat utan ett individuellt

engagemang och en fungerande personkemi. För egen del fick jag väldigt konkret känna på hur många hinder dessa ungdomar möter när de vill ut på arbetsmarknaden. Trots goda utbildningar och ambitioner sätter inte minst medborgarskap och hudfärg svårrodda käppar i hjulet, även när man – som fallet är med de sökande hos Duo for a Job – har uppehålls- och arbetstillstånd i Belgien. Och efter många ansökningar med nekande svar eller utan något svar alls är det lätt att hamna i en nedåtgående spiral. Som mentor blir det självfallet stundtals ganska jobbigt att på nära håll uppleva denna frustration och besvikelse.

Men samtidigt blir tillfredsställelsen desto större om man lyckas bidra till att bryta spiralen, kanske hitta en erfarenhet till att bygga vidare på, en ingång till på något område eller en annan mentor med just de kontakter eller kunskaper som skulle behövas. Det är inget nytt; vi växer om vi bidrar till att andra växer.

Hör gärna av dig till mig (asenius@mac.com) om du tycker det här låter intressant. Eller gå till duoforajob.be och läs mer. ■

SÅ VAR DET NÄR VI FLYTTADE TILL BRYSSEL PÅ 60-TALET

Text: Ulf Heresson/ Lena Hjelt

När vi kom till Bryssel under mitten av 1960-talet fanns endast ett mindre antal svenskar, som jobbade här. De flesta arbetade på dotterbolag till större svenska företag, på svenska ambassaden eller på internationella organisationer. Svenska klubben fanns inte och Svenska skolan var ännu inte igång (Lena var sedan med och startade båda). Antalet svenskar var så begränsat att man kände de flesta. Genom världsutställningen 1958 - Atomium är ett minne och en symbol från denna tid - hade Bryssel satt sitt namn på kartan lite mer, men ännu var Bryssel inget stort internationellt centrum och föga känt. Som svensk var man dock mycket väl ansedd och välkommen genom att svenska

drottning Astrid var högt älskad. Vagnätet var inte heller så väl utbyggt och man hade ofta trefiliga vägar, där mittenfilen användes av bilar i båda köriktningarna. Alltså riskerade man frontalkrockar med livet som insats!

Detta i kombination med att inga hastighetsbegränsningar efterlevdes och att Belgien var det enda landet i Europa, där körkort ännu inte var obligatoriskt, gjorde livet ganska osäkert men spännande?! Det dröjde till 1977 innan körkort med körtester infördes enligt lag. Innan dess kunde man helt enkelt bara köpa sig ett körkort!! Innerstaden hade fortfarande mycket kullersten, parkering var inget problem – man

parkerade som det föll sig. Mottagningarna mellan flamländare och valloner märktes, men var då inte ett så stort politiskt problem som idag, och frankofonerna dominerade.

BIG gruppen

Vad står denna förkortning för? Jo, den betyder helt enkelt Brussels International Group. Det var denna grupp, som var inkörsporten till all vår sociala verksamhet, speciellt i början av vår tillvaro i Bryssel. Det hela började med att några trevliga och pigga ungarlar gemensamt hyrde ett hus i Knokke – Le Zoute på den belgiska kusten. Syftet från början var att bjuda ut nya kontakter (gärna damer) för att på så sätt skaffa ett trevligt internationellt umgänge på Belgiens guld kust. Gruppen växte ganska snabbt och blev större. De flesta var anställda på olika internationella företag, institutioner och ambassader. Gemensamt för oss var att vi alla hamnat i en ny och okänd internationell miljö, där vi sökte kontakt och umgänge för att förgylla tiden utanför arbetet.

Gruppen växte och vi hyrde så småningom fem stora vackra hus med 12-14 bäddar och med spatiösa trädgårdar, där vi tillbringade veckosluten tillsammans – ofta från fredag kväll till måndag morgon. I dessa enorma villor blandades män och kvinnor (vi var som mest kanske 60 personer) av olika nationaliteter och med engelskan som gemensamt språk. Vi hyrde endast på för- och eftersommaren då juli och augusti blev för dyrt och dessutom var många bortresta den tiden.

Vad vi gjorde på helgerna ? Knokke erbjöd många möjligheter till olika sorters sport i vilka vi deltog mycket aktivt. Det var tennis, golf, ridning på sandstranden, cykling med vanliga cyklar eller med trampcyklar för 2-4 personer, go-cart och tom fallskärmshoppning.

Tävlingar mellan de olika villorna ordnades ganska regelbundet antingen på stranden eller i våra stora vackra trädgårdar i säckkapplöpning, ägglöpning, skottkärrekapplöpning etc. När vi inte hyrde hus i Knokke, kunde vi hitta på utflykter till Ardennerna, där vi hade underbara promenader, upplevde roliga och strapatsrika kanotfärder och njöt av den goda belgiska maten.

I Knokke gick vi även långa promenader på stranden eller cyklade till Catzand på holländska sidan där vi "invaderade" Hotel Noordzee vid stranden.

Där stannade vi ofta i solskenet och åt de lokala specialiteterna såsom "Bitterballen" med senap, "Warme Appelbol met softijs of met slagrom" och en "Pils" och en Genever. De som orkade efter detta cyklade vidare tillbaka till Knokkes centrum för att koppla av med en läskande dryck på det torg, som skämtsamt kallades för "Place m'as tu vu" (Place Albert). Den skämtsamma benämningen på torget kom till genom att alla barer och kaféer som låg längs ena sidan av torget, alltid var fulla av solbrända belgare, som ville visa upp sig. Dyrar bilar i olika modeller paraderade långsamt framför alla som satt och tog en drink. Numera är dessa barer borta och man sitter mitt i torget och har inte samma överblick över de förbipasserande.

Varje helg utvaldes några representanter från båda könen med ansvar för uppköp av mat och matlagning. Måltiderna höll en mycket hög kvalitet och varierade alltid. Strikta men oskrivna regler gällde beträffande samvaron mellan män och kvinnor och moralen hölls högt. Trots detta fann många varandra och det blev så småningom bröllop, vilket även ledde till att ett hus hyrdes av enbart äkta par. ➡

Varje middag följdes av dans dit även andra husmedlemmar ofta bjöds in. Musiken var högljudd och bestod av den tidens medryckande musik med många inslag från USA eftersom våra "disc-jockies" kom därifrån och hade med sig de senaste låtarna. Vi var ett glatt gäng i starten av vår karriär, vi var högljudda och uppspelta och i fin form.

Fester ordnades ofta med olika teman, där alla var väl utklädda till t.ex. araber, romare, spanjorer, 20-tal etc. Mycket energi och fantasi lades ner på att få en lyckad fest.

Vad har hänt med BIG gruppen? ?

Sammankomster ("reunions") med BIG gruppen i Knokke har sedan förekommit ett flertal gånger. Senast vi möttes var 10–12 september 2013 och då kom ett 40-tal "veteraner" från hela världen för att återuppliva gamla minnen. Fortfarande kommer väldigt många "långfarrare" (Australien och USA) för att delta i dessa möten, vilket vittnar om de fasta band och den vänskap, som bildats inom gruppen. Vi återupplevde en del av våra minnen: cyklade som vi

gjort förut till Catzand och åt Bitterballen mm., vandrade på stranden och åt middagar tillsammans med upplivande tal. Samtidigt fick vi en uppdatering på vad våra vänner sysslat med sedan senast. Som avslutning på vår helg fick vi se en videofilm sammanställd av en av våra amerikanska vänner, som visade alla våra roliga och tokiga upptåg och tävlingar vid olika tidpunkter.

Utan några eldsjälur, som utfört ett detektivarbete för att söka upp alla adresser hade det naturligtvis varit svårt att få ihop de gamla medlemmarna i BIG gruppen. Det faktum att så många infinner sig så mangrant är ett ypperligt tecken på den uppskattning som många känner för den fantastiska tid vi fått uppleva under många år i Knokke – och nästa "reunion" är redan bestämd att äga rum i september 2016 i Knokke.

Sammanfattningsvis kan vi bara säga: Vilken sammanhållning och vilka gyllene tider vi fått uppleva under vår första tid i Bryssel! Undrar om något liknande finns idag? ■

Brev från Stockholm:

Hej!
Jag besökte Bryssel förra veckan. Då läste jag bl.a. Svenska Klubbens tidning Bladet och speciellt artikeln Blinkers. Mycket bra tycker jag.

I många år har jag vistats på Åland. I början på 1960-talet var biltrafiken där inte så intensiv och tät som i Bryssel. Vid några tillfällen åkte jag med en släkting, som inte använde blinkers vid avfarten. Jag frågade varför han inte blinkade vid avfarten. "Nä, det behövs inte för alla vet att jag bor här."

Hälsningar Terje Rydén

Vinge – ett lyft för affären

Under våra vingar hittar du några av Sveriges mest fullfjädrade experter inom affärsjuridik. Vi betonar gärna den första delen av vårt kunskande – affärer. Det innebär att vi alltid arbetar nära dig som klient. Med ett team som har en kompetens inom just din bransch. Och som har en kommersiell ådra och förståelse. I var och en av våra 450 medarbetare bor en entreprenör. Med ett stort mått av jävlar-anamma. Vi trivs bäst när vi får kavla upp ärmarna och jobba handgripligt. Vår drivkraft är att lösa upp affärsmässiga knutar, inte att producera tjocka pm. Det handlar om att hitta rakaste vägen. Fågelvägen.

Topprankat team i Bryssel

Vinge är en av Sveriges ledande byråer inom EU, Competition & Regulatory och vi har funnits på plats i Bryssel i över 25 år.

Vinges team i Bryssel bistår klienter med allt som har – eller kan ha – med EU- och konkurrensrätt att göra, såväl i enskilda ärenden som i lagstiftningsärenden. Juristerna har bred erfarenhet av kontakter med Europeiska kommissionen och EU:s övriga institutioner och pläderar regelbundet inför EU-domstolen.

Vinge ligger i topp i flertalet rankinglistor bland advokatfirmor i Sverige och Norden. Vi omnämns kontinuerligt av de ledande juridiska rankinginstituten såsom Chambers Global, Chambers Europe, IFLR1000 och Legal 500 – både som byrå och för specialistområden som EU- och konkurrensrätt samt enskilda advokater.

Fullservicebyrå med all rätt

Jurister från Vinge hittar du överallt. Inte för att vi är många utan för att vi verkar inom alla tänkbara rättsområden. Som fullservicebyrå ger vi svar på alla sorters frågor oavsett om de rör sjöfart, IT, eller rätten till musiken på en 3D-printad vinylsingel.

Vinge var först i Sverige med att erbjuda rådgivning inom alla affärsjuridiska områden och vi fanns redan 1989 på plats i EU:s nav Bryssel. Näringslivet står aldrig still och följaktligen gör inte vi det heller. Med örat mot marken ser vi till att alltid vara beredda med svar där frågorna dyker upp. Med våra 450 medarbetare har vi en upparbetad erfarenhet inom all tänkbar juridik. Oavsett hur smal frågan är finns alltid någon som sitter på ett svar. Vad gäller till exempel om upphovsrätt på selfies tagna i rymden?

Att ta vara på dessa kunskaper och göra dem tillgängliga inom företaget är en nyckel till våra egna och våra klienters framgångar. I sitt arbete bygger varje jurist på Vinge helt enkelt vidare på trettio års samlade erfarenheter, från det stora till det lilla.

Globalt nätverk

Vinge är medlem i den internationella affärsjuridiska sammanslutningen Lex Mundi. Därtill har vi ett omfattande globalt nätverk som vi utvecklat genom åren och som står till våra klienters förfogande.

Kontaktpersoner: Pär Remnelid och Martin Johansson.

Rue de la Loi 23, 1040 Bryssel

Tel + 32 2 501 07 00 – www.vinge.se

Från SALVADOR till DALÍ

Två världsberömda spanska konstnärer, SALVADOR DALÍ och arkitekten CALATRAVA möts i tågstationen LiègeGuillemins. Om ni inte redan tagit tåget till Liège är det nu ett utmärkt tillfälle att fara dit eftersom det pågår en storslagen utställning av Salvador Dalís verk fram till den 31 augusti.

Salvador Dalí föddes 1904 i Figueres, Katalonien. Redan som 14-åring var han en aktiv

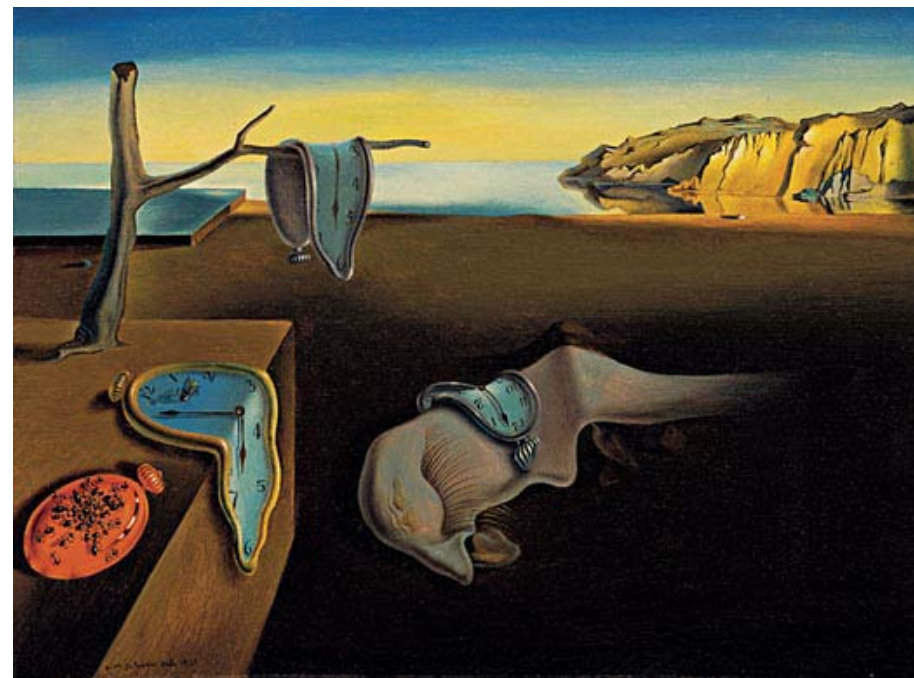

konstnär och deltog i en utställning tillsammans med lokala konstnärer i hemstadens teater.

1921 kom han till Madrids Academia de San Fernando. Genom sin uppenbarelse och snobbighet drog Dalí snabbt till sig uppmärksamhet som excentriker. Han hade långt hår och polsonger, bar kappa, långa strumpor och knäbyxor. Han kritiserade öppet konstakademiens konservativa undervisningsmetod, och avstängdes från skolan 1924. Men det var framförallt hans tavlor som drog till sig uppmärksamhet. Viktigast för Dalís konstutveckling under studieåren var hans bekantskap

med dramatikern Federico Garcia Lorca och den surrealistiske regissören Luis Buñuel. 1925 hade han sin första separatutställning i Barcelona. Han utvecklade vid sin Parisdebut 1929 den *paranoisk-kritiska* varianten av surrealism – denna konst som alltid varit omdiskuterad, och även kritiserad. Bristande logik såsom i drömmar eller hos mentalsjukas hallucinationer är vad som präglar hans tavlor, ofta med makabra motiv som skapar intryck av delirium. Realistiskt avbildade detaljer ställs samman i logiskt otänkbara kombinationer. Somliga anser att hans tekniskt virtuosa målningar är geniala tolkningar av vårt undermedvetna. Andra menar att han förfuskat sin konstnärliga talang och att hans makabra motiv endast var välberäknat eftersökeri som ytterst syftade till ett fett bankkonto. Själv hävdade han att han var vår tids största konstnärsgeni!

Onekligen anses han vara huvudperson i den surrealistiska rörelsen, men 1934 skedde ett brott mellan den excentriske Dalí och rörelsens övriga konstnärer. Under den stora surrealistiska utställningen i London, 1936, ombads Dalí hålla tal. Han trädde in i hörsalen iklädd en dykardräkt varpå någon frågade honom hur djupt han velat dyka. Hans svar: "Mycket djupt, hela vägen till det undermedvetna"! 1940 flyttade Dalí med hustrun Gala till USA där de

tillbringade 8 år. En stor retrospektiv utställning av hans verk visades i Museum of Modern Art i New York 1941. Dalí avled av hjärtsjukdom i hemstaden Figueres 1989 och han ligger begravd i det av honom själv designade och planerade museet *Teatre-Museu Dalí*.

Tyvärr har jag ännu inte haft tillfälle att se utställningen, uppställd som en promenad (mer än 2000 m²), men jag är övertygad om att

den är högst sevärd, att den bjuder på många överraskningar och att den framförallt är en fascinerande och unik inblick i denne gåtfulle konstnärs livsverk. Missa inte detta tillfälle att lära känna Salvador Dalí! ■

Liège Guillemins, till 31 augusti 2016

Öppet: Mån, tis, ons, lör 10.30–20.30
tor, fre, sön..... 10.30–19.00

Inträde:

Vardagar: vuxna 12€
seniorer 10€
ungdomar 8€
barn gratis

Helgdagar: vuxna 14€
seniorer 12€
ungdomar 9€
barn gratis

Grupper: >15 personer 8€
audioguides 2.50€

www.expodali.be/boutique

SAAB

EN FÖRSVARSKONCERN MED HÖGTEKNOLOGISKT UTBUD

Text: Carl-Johan Lind

I **Saab ser många** ett varumärke som kan liknas vid de andra stora svenska varumärkena som IKEA, Volvo eller Ericsson. Det är också ett varumärke svenskar såväl som många andra kopplar till biltillverkaren Saab. Många minns rentav sin kanske första bilupplevelse från baksätet av en Saab 900 med den karaktäristiska instrumentbrädan, vänsterfattade handbromsen och känslan av att nästan flyga fram genom trafiken. Många av de små speciella karaktärsdragen från denna bil är inte endast självupplevda, bilen, och dess särdrag är just sådana på grund av vad den förlöstes ur, nämligen flygindustrin. Idag finns inte längre tyvärr någon nyproduktion av Saabbilar. Faktum är att Saab, i dess ursprungliga och nuvarande form, inte producerat bilar sedan 1990!

Svenska Aeroplanbolaget AB grundades 1937 på anmodan av svenska staten som ett svar på ett behov av en inhemsk produktion av försvarsmateriell i ett skede av ett turbulent Europa. Sverige, som ett alliansfritt land behövde därför sin egen tillverkning av försvarsförmågor för att på så sätt leva upp till alliansfriheten. Sedan 1937 har Saab lanserat över nio flygplans typer använda av det svenska, men även andra försvarsmakter. Företaget har sedan 1937 växt och utökat sin verksamhet på många områden. Idag omfattar Saabs kärnverksamhet utveckling och produktion av bl.a. radarsystem, undervattenssystem, markstridsapplikationer, men även omfattande tränings- och simulationstjänster.

Saabs verksamhet är idag sannerligen global, med anställda i samtliga världsdelar. Totalt anställer Saab i Sverige och runtom världen ca 15 000 personer, med en omsättning på omkring 25 miljarder SEK.

Vad gör Saab i Bryssel? Flera gånger i veckan mottar kontoret förfrågningar om olika reservdelar för Saabbilar i behov av reparation.

Pedagogiskt förklarar vi att företaget inte längre producerar bilar, och att vi tyvärr inte kan bistå med t.ex. en ny hjulaxel. Kontorets verksamhet omfattar dock mycket mer än detta. Kontoret är främst inriktat på att bevaka och följa de politiska utvecklingarna inom de europeiska institutionerna, och då främst politikområdena försvar, säkerhet, transport, handel och industriell politik. Kontoret försöker också skapa dialog med beslutsfattare inom institutionerna, för att på så sätt kommunicera Saabs syn på hur europeiska försvarsmarknader bör utvecklas. Ytterligare en av kontorets kärnverksamheter består i att ta reda på vilka finansieringsmöjligheter olika europeiska program kan erbjuda inom till exempel forskning och utveckling, men även inom infrastrukturutveckling och utvecklingsinsatser utanför Europa.

Vilka är de viktigaste frågorna just nu? För Saab är det viktigt att EU-samarbetet utvecklas och att den inre marknaden och den fria rörligheten förstärks och efterlevs. En viktig fråga är

Saab 17, det första egentliga svenska högteknologiska planet helt byggt i metall. Totalt 325 st producerades.

också EUs globala roll. EU:s Höga Represant Federica Mogherini förbereder för tillfället en global strategi satt till att presenteras i slutet av juni. Denna kommer utveckla vidare hur EU bör agera på omvärldsarenan, vilka värden EU ska föra fram och hur detta ska implementeras. Saab har ett stort intresse av att denna text blir så tydlig och kraftfull som möjligt. Saab med andra aktörer, anser också att denna nya roll kommer vara beroende av att Europa kan försvara sina yttre gränser mot de hot som vi står inför. Endast genom att påpeka industrins viktiga roll i att utveckla dessa förmågor, ser vi att denna strategi kommer få ett reellt inflytande.

En för Saab viktig fråga är EU:s framtida roll i att finansiera forskning på försvarsområdet. Europa har under ett antal decennier sett sjunkande nationella anslag för forskning och utveckling på försvarsområdet. Detta har förstås att göra med de finansiella kriser som drabbat stora delar av världen och inte minst Europa, samt den relativa avsaknaden av direkta militära hot i vår omgivning. Underfinansieringen av denna forskning har lett till att Europas försvarsförmågor eftersatts. För att svara på de hot Europa står inför, som t.ex. cyberhot, "hybridkrigsföring" som exempelvis vid Rysslands annektering av Krim, samt under den pågående konflikten

i Ukraina, terrorism med mera, måste EU:s medlemsstater agera för att motverka fortsatta nedgångar av försvarsförmågor. Ett sätt att göra detta på är att finansiera försvarsforskning centralt från EUs budget, på samma sätt som man finansierat forskning på andra kritiska områden såsom läkemedel, klimat eller kommunikationsteknologier. Förra året lanserade Europeiska kommissionen en så kallad "Group of Personalities" där Saabs VD Håkan Buskhe tillsammans med bland annat f.d. stats- och utrikesminister Carl Bildt deltog. Gruppen som också bestod av flera andra betydande personligheter ur den europeiska utrikes- och säkerhetspolitiska floran, framtog tillsammans en text som argumenterade för behovet av EU-finansiering av försvarsforskning. Om Europeiska Kommissionens plan för detta går igenom, bör ett fullfinansierat forskningsprogram vara på plats 2021. Endast genom samarbete på försvarsområdet, kan vi i framtiden garantera hållbar säkerhet i Europa. Till detta blir realitet lär dock kontoret dessvärre göra många fler Saabbilägare i behov av reservdelar besvika. ■

*Antal anställda på plats: 2
Kontor i Bryssel sedan 2008 (Nordic House)
Kontakt: +32 2 502 48 44
Mail: bruxoffice@saabgroup.com*

Vinhörnan

Här får du möjlighet att
rekommendera dina favoritviner.

Dagens tips: Lisbeth Ekelöf

Ibland har man bara tur och hittar de perfekta vinerna till maten. Dessutom blir vinerna lite av favoriter därefter.

Det hände mig nyligen när jag hade bjudit in några vänner på middag. Eftersom jag numera äter LCHF-kost så blir menyn därefter. Laxmuffins till förrätt, en kycklinggryta med kokos och ajvar relish till huvudrätt. Menyn hade jag i åtanke när jag gick runt och tittade på vinerna på BioPlanet. Det kändes rätt med ekologiska viner. Något ej så syrligt vitt vin till förrätten och ett lätt rött vin till huvudrätten. Det blev en fullträff med två ekologiska viner från *Wolfberger* i Alsace; en Pinot Blanc och en Pinot Noir. Passade utmärkt till sina respektive rätter. Bägge runt 7–8€.

En annan gång hade jag tur och prickade in en dag på Colruyt när de hade vinprov-

ning och 15% vid köp av 6 flaskor. Till min glädje hittade jag ett vin från *Chateau Bois de la Garde*, i Frankrike, där jag var på besök för några år sedan. Det var i samband med en vin- och tryffelresa i Avignon med omgivning, arrangerad av Britt Karlsson.

Jag kommer särskilt ihåg producenten för det var två systrar som tagit över från den äldre generationen. Denna är en Côtes du Rhône, lätt, med tydliga röda bärtoner. Inte så mycket tanniner och väldigt behag-

lig att dricka. Vi provade också denna till kyckling även om den enligt uppgift också går bra till kött och ost. 6.41€ med 15% rabatt på Colruyt.

Jag provade också en Viognier, väldigt fruktig och frisk. Den fick man beställa så nu väntar vi på att njuta av den. ■

Foto: A. Savin

HIDDEN SECRETS

Rätt svar på förra gåtan:

Första rätta svar gav Catarina Yates och så här svarade hon: Jag tror att Bladets Hidden Secrets-bild är en fresque vid tram-hållplatsen "Suède" på avenue Fonsny. Jag tar ofta tram eller buss där för att komma till min son som bor i Forest.

Nu till nästa utmaning:

Den här gången kanske vi kan skriva "Hidden Monuments". Emellertid är den här skulpturen eller monumentet inte vidare gömt. Ni har säkert alla sett den när ni besökt centrala Bryssel, därför hoppas vi på många korrekta svar. Nästa gång blir det säkert svårare.

Priset den här gången blir en överraskning!

Skicka svar senast 15 augusti till: hiddensecrets@svenskaklubben.be

Brysselkuriosa

DE KUNGLIGA VÄXTHUSEN I LAEKEN

Text och foto: John Nixon, Översättning: Agneta Gustafsson

De kungliga växthusen i Laeken betyder mycket för Bryssels invånare. De är bara öppna för allmänheten i tre veckor varje vår – i år var det från 15 april till 6 maj. De utgör en stor del av parken kring det kungliga slottet i Laeken norr om Bryssels gamla stadskärna. Man åker dit med buss 53 och går av vid hållplatsen “Serres Royales”.

Den belgiska kungafamiljen lär vara den enda sant belgiska nationella symbolen som erkänns i både Flandern och Vallonien. Det verkar som om ett besök i de kungliga växthuset är ett sätt för belgarna att visa sin uppslutning kring sitt statsöverhuvud och sin nationella sammanhållning. Det är ingen överdrift att säga att det föreligger ett visst mått av socialt tryck på utlänningar som bor i Bryssel att också hälsa på.

En solig dag tänkte min fru och jag att varför inte? Trädgårdarna var packade med besökare – unga och gamla, infödda och utländska. Förutom flamländska, franska och tyska hörde vi italienska och spanska, engelska och svenska (och inte bara från varandra), polska, japanska och kinesiska. Det kändes som om det var tusentals människor där, men det var delvis ett intryck skapat av de avgränsade gångarna och de många trånga dörröppningarna. Man fick gå i gåsmarsch och väldigt långsamt, och ofta blev det att stå still utan att röra sig framåt över huvud taget.

Det finns väldigt få ställen där man kan sätta sig en stund. Kan det bero på att växthuset endast är öppna den här väldigt korta perioden varje år och de ansvariga har tyckt att det är

onödigt att slösa pengar på bänkar? Såvitt jag minns såg jag bara två stycken. Där kan kanske ha funnits några till.

Och om det fanns något kafé inne i parken var det väl dolt. Vid vägen, utanför slottsgrindarna, stod pickuper och stånd där folk köade för ➡

att köpa korv, våfflor, glass och dricka. Men inne på själva området fanns ingenting. Den kungliga butiken sålde vattenkannor men inget vatten. Belgiska Röda Korset hade ett stånd – de samlade in pengar egentligen, men man får väl anta att de skulle komma till undsättning om någon svimmade.

Vad är då så märkvärdigt med de kungliga växthusen? Ja, inte är det växterna. Ursäkten

för att bara öppna växthusen tre vårveckor per år är att ”det är då det blommar som mest”. En ganska lam ursäkt! Som alla, som har besökt växthus i botaniska trädgårdar vet, är det vanligtvis något som blommar året runt och det finns alltid något intressant att se även om det inte blommar.

I den lilla broschyren vi köpte (€1) tillsammans med biljetten (€2,50 per person) stod att

det ursprungliga växthuset byggdes särskilt för växter som hade hämtats från Belgiska Kongo, men att projektet misslyckades. De flesta växterna dog. Numera verkar samlingen till allra största delen bestå av fuchsior, pelargonier och azaleor; dessutom kan man beskåda en del palmer och ormbunkar och några köttätande flugtrumpetväxter.

Okej, jag överdriver. Senare sändningar från Kongo överlevde faktiskt. Men faktum är att där är en jättestor massa fuchsior och pelargonier. De är vackra, och imponerande eftersom de är så många, men samma sak gäller för varje välsorterad plantskola. Och azaleor – måste man verkligen odla azaleor i växthus? I parken Slottsskogen hemma i Göteborg finns en hel liten klippig dalsänka full med azaleor. Den är sannerligen inte glastäckt – och i blomningstid är där en explosion av färger.

De kungliga växthusen är dock en sevärdhet i sig själva – ett palats, nästan en hel stad, i järn och glas, som täcker en yta av 2,5 ha. De uppfördes mellan 1874 och 1895 på order av kung Leopold II. Leopold var den ökände kungen av Belgien som ordnade expeditioner

till Kongoflodens delta, exploaterade områdets rikedomar och behandlade invånarna som slavar. En del av Kongopengarna använde han antagligen till att bygga sina växthus.

Leopold var ungefär tjugo år gammal när det enorma Crystal Palace i gjutjärn och planglas öppnades för den stora världsutställningen i London 1851. Jag gissar att Leopold besökte det,

blev imponerad och tänkte: ”Ett sånt vill jag också ha!” När han sedan hade pengarna och möjligheten bestämde han sig för att övertrumfa engelsmännen. Han skulle låta uppföra flera stycken kristallpalats. Han uppnådde sitt mål.

De kungliga trädgårdarna består förstås inte bara av växthus. Där finns också orangerier, och en spegeldamm, och springbrunnar och körsbärsträd och en pagod, och vackra vyer av Bryssel i fjärran, bortom kanalen.

Tydligt bor belgarnas exkung Albert, som abdikade 2013, med sin exdrottning i ett mindre hus i parken, medan kung Filip och hans familj bor i det stora Laekenpalatset. Jag undrar vad de gör under de här tre veckorna. Antagligen åker de på semester någonstans, men jag tycker om att föreställa mig att de faktiskt är kvar i slottet, i smyg kikar ut genom fönstren på massorna därute och längtar efter att de stora slottsgrindarna ska stängas och de antagligen kan promenera i stilla ro genom sitt växthusimperium. ■

<http://thesupercargo.com>

ATT HA TID!

Text: Lisbeth Ekelöf

Att börja blogga förändrade mitt liv! Det låter kanske högtravande men det är så det känns. En helt ny värld öppnade sig och jag började få vänner över hela världen. Jag vet, vi pratar om att vi har vänner överallt, även om vi aldrig har träffat dem och de endast finns på sociala medier. Men i det här fallet är de själsfränder. För det är ju så, att vi alla tycker om samma sak. I mitt fall i huvudsak böcker, men jag bloggar också om annat. Tänk så härligt att få hänge sig åt något man är intresserad av utan att den/de andra vill börja prata om något annat. Det är hela tjusningen med att blogga. Flera av mina vänner tycker om att läsa. Men det betyder inte att de är intresserade av att prata böcker i flera timmar! Därför har jag mina bloggvännar.

Hur gick det då till när jag öppnade dörren till denna magiska plats? Jo, för snart tre år sedan gick jag i pension! Då fick jag plötsligt något jag inte haft på årtal: TID!

Att bli en bloggare. Jag hade gjort ett tappert försök med en webb-sida innan jag upptäckte

bloggen. Det hände faktiskt i *The Brussels Brontë Group* där jag är medlem. En gång om året samlas gruppen för att höra föreläsningar framförda av medlemmar, i huvudsak teman som berör systrarna Brontë. Alex berättade för oss om hur hon började blogga och här föll poletten ner för mig. Det var den introduktion och inspiration jag behövde för att själv börja blogga. Nu hade jag en bas och en måttstock att gå efter (Alex bokblogg heter *The Sleepless Reader*). Full av entusiasm påbörjade jag min egen blogg *The Content Reader*. Sakta men säkert har den utvecklats och fortsätter att utvecklas, hoppas jag. Inspirationen finns ju så länge det finns böcker.

Att blogga har på något sätt blivit en livsstil. När man börjar läsa andras bloggar (det kan vara lite beroendeframkallande så se upp!), kommentera, bli inspirerad och motiverad, så öppnar sig denna nya värld. Jag tror det är viktigt att utbyta erfarenheter med personer som har liknande intressen. Man möts av så mycket positiva reaktioner och det gör en själv lycklig.

The Content Reader är i huvudsak en bokblogg men jag skriver även om annat som intresserar mig; historia, resor, fotografi, film, musik, mat och vin och ögonblickets inspiration. Eftersom det mest är bokrecensioner så läser jag mycket och gillar de flesta genrer, utom skräck och SF. Jag har också en svensk blogg, *Att ha något eget*, som mer är en blogg om det dagliga livet, vad jag gör, något som har hänt, försök till kreativitet och annat som jag vill dela med mig av.

När man läser mycket bloggar och tittar på Youtube till exempel så inser man hur mycket kreativitet och aktiviteter som pågår "där ute". Min senast passion och inspiration är att dekorera min filofax, "bullet journaling" och "junk journaling". "Junk journaling" är ett bra sätt att samla all memorabilia som man sparar efter musei- eller biobesök, broschyrer, foton osv. De pryder dessutom sin plats i bokhyllan eller på soffbordet. Eftersom jag själv inte är så kreativ får jag hämta inspiration från andra! Jodå, jag misslyckas ofta men det är bara att kämpa vidare.

re. Och när det blir bra – då är lyckan gjord och man går omkring i ett glädjers några dagar.

Att ta distanskurser på webben är också en härlig sysselsättning när man har tid. Det finns så stora utbud nu för tiden. Jag har upptäckt *Future Learn* som har kurser om alla möjliga ämnen, från olika universitet runt om i världen. Eftersom jag är intresserad av historia har det mest blivit sådana kurser; *England at the Times of Richard III*, *Wellington and the Battle of Waterloo*, *Country Houses in English Literature* och två kommande kurser om *Magna Charta* och *Robert Burns*. De håller på några veckor men man kan slutföra dem i sin egen takt.

Så rullar mina dagar på i en jämn lunk. För att stilla Luther i mig så börjar jag dagen med lite "plikter"! Städar i huset, lite varje dag så det inte blir för överväldigande, handlar, lagar mat och sköter det som måste göras när man har hus och trädgård. Men däremellan njuter jag av att ha tid att göra det jag tycker är allra roligast. Vilken lyx! ■

Monumenten berättar

Av Margareta Dubois

Det är roligt när en bok, film eller ett föredrag lockar en att fortsätta på den inslagna vägen. Så nu med Ulla Melchior's föredrag om monument i Bryssel.

Vi har väl alla våra favoritmonument, mitt är statyn av Charles de la Lorraine som nu står litet inkilad nedanför Konstmuseet och det palats som var hans residens, med sitt för konserter ofta utnyttjade kapell. Statyn utfördes av en Jehotte februarirevolutionens år 1848, men i förvisningen att Charles varit populär härskare som gjort mycket nytta för sitt folk. Dessutom passade statyn bra i tidens allmänna strävan att ge Belgien en historisk identitet.

Vem var då denne Charles och hur kom han att bli guvernör över österrikiska Nederländerna?

Som så ofta i ätten Habsburg gäller det släktförbindelser, Charles var dubbel sväger till Maria Theresia, dotter till kejsaren Karl VI och senare kejsarinna, och gift med Charles bror Francis Stephen av Lorraine och han var gift med hennes yngsta syster, Maria Anna.

Charles var inte framgångsrik som militär befälhavare för de österrikiska trupperna men desto mer populär senare som guvernör. Hans residens känner vi ju men han tyckte om att vara ute i Tervueren, där han lät utföra olika experiment i parken som att odla mullbärsträd för att ha silkesmaskar och framställa silke. Han lät bygga kanaler och broar och uppmuntrade näringslivet. Och landet åtnjöt en lång tid av fred.

Hans familjeliv var något vidlyftigt för efter det att Maria Anna tidigt avlidit i barnsäng gifte

han sig inofficiellt med en fransk adelsdam och hade dessutom många mätresser som gav honom ett anseende antal barn.

Statyn av Gottfried (eller Godefroi) av Bouillon, som vi fick se under föredraget och som dominerar Place Royale, brukar ju omnämnas som ledare för det första korståget. Han föddes i Baisy vid Genappe år 1061 och tillhör de historiska figurer som barn födda i detta land får lära sig.

Han tillhörde de första att dra ut i korståg år 1095, men för att ha råd till detta sålde han sitt hertigdöme. Jerusalem erövrades år 1099 och hans stridskamrater ville göra honom till konung, vilket han faktiskt avböjde, och blev i stället *Riddare och Försvare av le Saint Sepulchre*, alltså av den Heliga Graven. Ättlingar med det namnet lever fortfarande i våra dagars Belgien.

Många gäster som vi haft nöjet att visa vår stad har gärna fått en dos historia om Gottfried av Bouillon och så står han ju på en plats som dominerar stadsbilden.

Nu till en liten skulptur med en helt annorlunda historia: den är uppförd för att hedra de brevdvor som ju gjorde förtjänstfulla insatser under första världskriget. Denna skulptur står i en square som hedrar författarinnan Marguerite Duras, (fast namnskylden har försvunnit sedan ett par år). Det intressanta är att varje år den 11 november hyllas brevdvorna med militära hedersbetygelser, helt logiskt kan man tycka men så pass originellt att det bör omnämnas!

Kära landsmän, vad har ni för favoriter bland Bryssels monument? ■

Vår härliga kör – gör livet i Belgien så mycket bättre!

Text: Birgitta Åsgärde Asp

I maj 2000 flyttade jag och min familj från Frankrike till Waterloo i Belgien.

Ett av de första intrycken av vårt nya land var en vårkonsert med Svenska Kören, på Château d'Argenteuil i Waterloo. Jag kommer fortfarande ihåg hur häftigt det var att höra tenorernas taktfasta "Ooga-Chaka-Ooga-Ooga-Ooga-Chaka" som inledning på favoriten "Hooked on a Feeling". Birger och jag tittade på varandra och var överens om att de där körsångarna verkade ha det väldigt kul tillsammans och sången var härlig! DÄR ville vi vara med! Så blev det!

Nu, snart 16 år senare, är måndagskvällen fortfarande reserverad för att få träffa våra härliga vänner i Svenska Kören och sjunga tillsammans.

Här kommer en liten inblick i en övningskväll: Måndagen den 25 april är en kall, regnig och ruggig vårdag. Klockan 19.30 kliver vi som vanligt in genom dörren på Svenska Kyrkan. Det känns varmt och hemtrevligt. Idag doftar det gott av paj och nybakade kanelbullar! Sångvännerna strömmar in, en del kommer med métro, andra går till fots och de mest hurtfriska trotsar regnet och tar cykeln. Vi bor i Waterloo och kommer med bil. Lätt som en plätt. Tar bara drygt 20 minuter från dörr till dörr!

Efter några go'a hej på dej-kramar är det dags att börja. Först blir det uppvärmning. Vi sträcker på armar och ben, drar i händerna och böjer på knäna. Vi vrider nacken åt höger och vänster, gapar stort och gnuggar ansiktet.

I nästa övning ska vi tömma våra lungor på luft. När du tror att du tömt ut all luft du har, ska du trycka ut lite till, säger Gunnar. Han tycker det är dumt att hans körsångare går runt med en vecka gammal luft i lungorna! Klok man den där Gunnar!

Dags för rösten att bli lite varm också. Vi sjunger "Sign - o - o - o - o - o - o - re" en stund och Gunnar ber oss sedan byta ut vokalen till ett a i stället. "Sign - a - a - a - a - a - re". Olika vokaler ger olika tonlägen förklarar Gunnar. Hör ni skillnaden i tonen? Ja faktiskt!

Nu är det dags att öva igenom repertoaren till Valborgsfirandet. Tänk att det är lika roligt att sjunga de gamla klassikerna i år igen! Uti vår hage, Nu grönskar det, Allt Våren vill oss giva och några till. När vi sedan, en dryg timma senare, bätt Vintern Rasa ut är det dags för fikapaus.

Mackor, kaffe och te finns uppdukad på långbordet. Vid borden samtalas det om både det ena och det andra. Vid mitt bord pratar vi om vår kommande resa. Bara en månad kvar sedan drar kören iväg på turné. Det blir en långhelg i Wien. Gunnars flickvän Linnéa jobbar som kantor i Svenska kyrkan där och hennes kör och vår kör ska ha en gemensam konsert. Förklädd Gud. Ett av Sveriges mest älskade kör och orkesterverk. Texten är hämtad från en diktsamling av Hjalmar Gullberg och musiken gjord av Lars-Erik Larsson.

Det är ett fantastiskt vackert verk och det är faktiskt värt att resa långt för att få höra det! Om du som läsare ändå tycker att det blir lite besvärligt att ta dig till Wien den 28 maj kan jag trösta dig med att du får en chans till. Söndagen den 12 juni klockan 18 kommer konserten även att hållas i Bryssel. Ett tillfälle du inte får missa!

Ja, så var fikapausen slut och resten av kvällen ägnar vi åt att sjunga Förklädd Gud.

Tongångar som är magiskt vackra och avsnitt som kräver lite extra koncentration. Här ska det vara legato, förklarar Gunnar. Tänk er att ni ringlar chokladsås över en marängsviss- lika sammanhängande ska sångstrofen vara. Och faktiskt, med lite chokladsås i hjärnan blev vårt legato riktigt fint!

Efter avslutad övning är energin på topp och lungorna fyllda med syre. Du vet väl att det är vetenskapligt bevisat att körsång är bra för hälsan!

ÅÅÅ, jag ÄLSKAR Förklädd Gud, utbrister Erika. Och jag får knipa med båda skinkorna för att ta mig upp på de högsta tonerna, skrattar Anna. Vi skiljs åt och kommer ut i vårregnet igen. I bilen nynnar vi på "Allt våren vill oss giva" och konstaterar att livet i Belgien är SÅ mycket bättre tack vare vår härliga kör! ■

Britt Stenebrings boktips

VILLETTE

AV CHARLOTTE BRONTË

Dags att gå tillbaka till klassikerna. Här kommer förslag på en engelsk bok från 1800-talets mitt.

Precis för 200 år sedan, den 21 april 1816, föddes Charlotte Brontë i Yorkshire, som äldsta dotter i en prästfamilj med fyra barn. Systrarna Emily och Anne blev också författare. Deras första utgivna verk publicerades under manlig pseudonym, Currer, Ellis och Acton Bell.

Charlottes mest kända roman, som också filmats

ett flertal gånger, är Jane Eyre. Visst minns ni den dramatiska handlingen med guvernanten Jane och Rochester, godsägaren, som huvudpersoner? Allt skildrat med Yorkshires karga hedar som bakgrund.

Mindre känd är kanske romanen Villette, men med desto större intresse för oss eftersom den utspelar sig i Bryssel. Så Ingrid Hedström med sin deckarserie från Belgien och den fiktiva

staden med just namnet Villette, var inte först. I Charlottes roman Villette kan du följa Lucy Snowes öden och äventyr i kvarteren runt Place Royale. Romanen anses vara den mest självbiografiska av författarens verk och bygger på hennes tid på flickskolan Pensionnat Heger, Rue Isabelle, där nuvarande Bozar ligger. Boken finns på svenska i en nyöversättning från 2015.

Charlotte och Emily kom till Bryssel för att förbättra sina kunskaper i franska, då de planerade att öppna en skola i England. Relationen till den beundrade läraren Monsieur Heger påverkade Charlotte mycket.

Ett aktivt Brontë-sällskap finns i Bryssel. Man har föreläsningar, guidade turer, bokcirklar, mm. Några av Bladets skribenter brukar synas där, inkl. undertecknad. ■

BOKKLUBBEN

FLITIGA LÄSARE

Text: Lena Coppens-Zell

Bokklubben består av åtta svenskor i olika åldrar. Vi läser inte enbart svenska författare utan också andra som verkar intressanta, däribland Nobelpristagaren i litteratur.

Ofta blir diskussionerna livliga, åsikterna varierar mycket liksom vitsorden vi ger! Men, det är ju just detta som är roligt med en bokklubb; att läsa böcker som vi kanske inte hade valt själva och att diskutera olika uppfattningar.

Under den här terminen har vi läst följande böcker:

Ensam i Berlin, av Hans Fallada

Vi kom över havet (Buddha in the Attic), av Julie Otsuka

Att föda ett barn, av Kristina Sandberg

Kallocain, av Karin Boye

Bubblor (Bubbles), av Claire Castillon

Just nu läser vi *En bön för de stulna* (Prayers for the stolen), av Jennifer Clement. Under tio års tid intervjuade författaren en rad

mexikanska kvinnor; fruar till kartellmedlemmar, kvinnliga fångar och gömda kvinnor med skyddad identitet. Resultatet blev en gripande berättelse om Ladydi Garcia Martinez, en liten flicka som bor i en bergsby inte långt från Acapulco. Den beskriver en verklighet som inte många känner till. En värld, där mammorna klär ut sina döttrar till pojkar, gör dem så fula det går och gräver hål där

flickorna gömmer sig när de svarta bilarna kommer. Det är män från drokartellen som kidnappar de vackra flickorna och sedan säljer dem. Det är en kamp för ett människovärdigt liv i de laglösa mexikanska bergen. En historia om unga kvinnor som på olika sätt drabbats av den alltmer utbredda knarkkulturen i landet.

Jennifer Clement är uppvuxen i Mexiko och har skildrat sanna berättelser i romanform med ett språk som är både rätt och poetiskt. En fängslande bok som jag ger ett högt betyg!!! ■

ATT MÖTA EN FÖRFATTARE

Text: Lisbeth Ekelöf

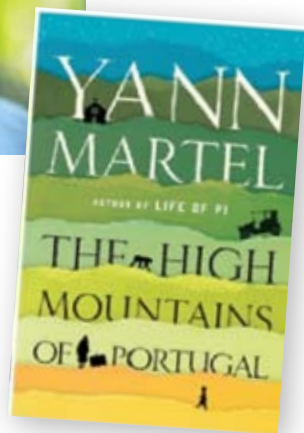
Passa Porta är ett litteraturens hus. De har en bokhandel i de centrala delarna av Bryssel men är en institution med många olika aktiviteter. De utdelar stipendier till författare som kan komma och bo i någon av deras lägenheter, de ordnar litteraturkvällar med författare från olika länder, och samarbetar med kulturella institutioner som La Monnaie/De Munt, Bozar och musik- och filmcentret Flagey.

Jag har besökt deras författarkvällar några gånger, och för den litteraturintresserade är det fantastiskt att få komma nära författare och ha möjlighet att ställa frågor. Nu senast var jag och träffade Yann Martel när han presenterade sin nya bok *The High Mountains of Portugal*. Mest känd är han för sin bok *Life of Pi*.

Yann Martel visade sig vara en behaglig bekantskap. Han tillbringade större delen av sin uppväxt utomlands, då hans far var diplomat. Han menar, att resa är ett sätt få en känsla för hur det är att leva. Han har studerat filosofi och det märktes på hans fantastiska filosofiska och

humoristiska resonemang, om skrivandet och livet i allmänhet. Vi fick också veta hur han fick sin idé till *Life of Pi* och hur han blir inspirerad av händelser i verkliga livet, som han sedan använder i sitt författarskap. Han anser sig själv lyckligt lottad som har möjlighet att skriva.

From the publisher about *The High Mountains of Portugal*.

*Three journeys. Three broken hearts. One question...
What is a life without stories?*

Hans nya bok *The High Mountains of Portugal* innehåller en del filosofiska utläggningar. Dessa utvecklade han under den två timmar långa

intervjun. Den nya boken är indelad i tre delar. Varje del handlar om en person och delarna utspelar sig 1904, 1939 och 1989. I slutet sammanstrålar de olika berättelserna, men det är på intet sätt klart förrän i slutet. De tre personerna har förlorat någon de älskar och försöker överleva i en värld utan sina älskade. De möter sorgen på olika sätt, men det gemensamma är att de hamnar i de höga bergen i Portugal. Varje berättelse är engagerande och man vet inte hur den ska sluta.

Under intervjun framlade han sin teori om varför Agatha Christies böcker och Evangelierna har så mycket gemensamt! Den utläggningen är del av den andra berättelsen, och samtidigt den berättelse som är ganska obegriplig. Inte det filosofiska resonemanget, men händelser i berättelsen. Första delen handlar om en man som får låna sin farbrors bil. Året är 1904 och det är inte vanligt med bilar på vägarna. I alla fall inte i Portugal. Den berättelsen är den mest humoris-

tiska och man skrattar ofta åt det dråpliga i de svårigheter mannen hamnar i. Tredje berättelsen innehåller en schimpans. Vi vet från *Life of Pi* att Yann Martel har ett speciellt förhållande till djur. Han har en teori om att de alltid lever i nuet, dåtiden och framtiden är inte viktiga för dem. Det framkommer med klar tydlighet i den här berättelsen och ger en något att tänka på när det gäller våra prioriteter i livet.

Jag älskade dessa berättelser. De är berättade med värme, personlighet och humor. Det var som att resa iväg, stå vid sidan om och betrakta huvudpersonerna, men ändå vara en del av berättelsen. Det är lätt att identifiera sig med karaktärerna, deras lidande och slutliga öde. En annorlunda bok som hänger kvar ett bra tag efter att man läst den.

Om du är intresserad av litteratur så kolla in Passa Portas hemsida www.passaporta.be och prenumerera på deras nyhetsbrev. ■

Mail-adresser för att nå olika funktioner i Svenska Klubben:

annons@svenskaklubben.be
redaktion@svenskaklubben.be
ordforande@svenskaklubben.be
aktivitet@svenskaklubben.be
medlem@svenskaklubben.be
hiddensecrets@svenskaklubben.be

TOMGLAS

Text: Olof Nordling

Till de direkta konsekvenserna av muntert jul- och nyårsfirande hör en viss ansamling av tomma vinflaskor. Så blir det i varje fall hemma hos krönikören. Tydligt hemma hos många andra också att döma av köerna framför de oformliga hyddliknande behållare där tomflaskor ska slängas för att återvinnas. De där hyddorna som har döpts till glasigloos i Sverige.

I Overijse finns det fyra stycken på rad utanför Delhaize i direkt anslutning till parkeringsplatsen. Alla har två fågelholksartade öppningar, för färgade respektive ofärgade tom-pavor. Trångt

på parkeringen är det nästan alltid, särskilt runt storhelger och i synnerhet framför glasigloorna (märklig pluralform f.ö.). Där kommer man ibland i närbild med andra i samma ärende – alltför nära kontakt enligt en sur figur som ansåg att vi gärna kunde parkera längre bort än alldeles intill hans bilskrälle, något som omedelbart gav krönikören ett välkommet tillfälle att avreagera sig. När det var avklarat befanns hyddorna vara i stort sett proppfulla, för övrigt säkert den sure figurens fel, men då får man inte ge upp! Belöningen kommer i form av en gedigen känsla av präktighet när man till sist

lyckats snirkla in sina färgade tomglas, och utan att fuska med holkarna – de för ofärgat glas brukar oftast ha plats över.

Nu är det så att somliga vinflaskor råkar vara returglas med pant och inbringar hedervärda 30 cent styck om man bara bekvämar sig med att stoppa dem i Delhaizes därtill avsedda automat. Detta förutsatt att de kommer från Delhaize, förstås! Pantglas förknippade med andra kedjor returneras obönhörligen som returodugliga av returautomaten. De från Colruyt ger dock samma inkomst om man besvärar sig med att känka dem dit och tillkallar en kassör som då fixar ett litet tillgodokvitto på motsvarande belopp.

Detta gäller bara en del vinflaskor och det finns tyvärr inga pantflaskor för champagne, som ändå hör till belgarnas favoritdrycker – Belgien lär ju ha världens högsta champagnekonsumtion per capita! Ingen pant att hoppas på där, således, men om man vill vara säker på att sådana tomglas återanvänds för bubblande dryck kan man lämna dem hos Pips Luppens på Brusselse Steenweg. Omsider fyller han dem med Overijses eget mousserande vin, "Soniën Schuimwijn", som är – hmmm, man ska inte tala illa om sina lokala vinodlarkollegor – en rätt speciell upplevelse att inmundiga.

För dem som föredrar öl är det enkelt – de flesta ölflaskor finns i pantvariant, 10 cent styck, och dem kan man lämna kors och tvärs och få sin pant tillbaka utan hänsyn till inköpsstället, märkligt nog. De riktiga komplikationerna gäller bara vinflaskor. Där måste man lära sig den härfina skillnaden mellan de olika returmärkena, vilket är en vetenskap i sig, samt över huvud taget bry sig om att sortera och känka tomglasen till respektive butik för de futtiga slantar det gäller. Det gör vi, men det är många som inte bryr sig alls och dumpar alla

sina tomma vinflaskor – returglas eller ej – i närmaste glasigloo.

Även om inkasten kan likna holkar för rejäla fåglar, typ rördrom, tycks våra bevingade vänner vara för kräsna för att etablera sig i en glasigloo. Följaktligen är dessa hyddor oftast obebodda, men det kan ibland hända att något flasktroll har flyttat in! Det flasktroll som härjar i Overijse är en liten gubbe som kryper in i hyddorna bakifrån och blockerar inkastet med en plank för att i lugn och ro kunna sortera ut de värdefulla returpavorna. Framgrävda bland glaskross och vinskvättar tar han sedan sina klenoder till respektive butik för att utkräva pant. Sådana hjältedåd i återvinningsens tecken uppskattas dock inte av mottagande handlare, som finner flasktrollet rätt motbjudande kladdigt med pavor och allt. Än värre är det i relationerna med dem som levererar tomglas och som flasktrollet försöker hindra med hjälp av en plank. Hustrun, som är i direkt krig med flasktrollet, tar helt enkelt bort plankan och langar in tomglasen ändå, varvid det skramlar och svärs inifrån hyddan. På så vis förbereder sig Overijse inför sommar-OS i Rio med en burkvariant av vad man pysslar med på soptipparna i de olympiska förorterna! ■

Midsommarfirande i Bois de la Cambre
midsommardagen, den 25 juni klockan 14.30

Tag med er blommor och grönt till stängen! Vi sjunger och dansar runt midsommarstången!

Tag med picknickkorgen!

Tag med hela familjen och dina vänner!

Spelar någon av er ett instrument, fiol, gitarr, flöjt eller såg, tag med det så bildar vi årets sommarorkester! Vid ösregn blir firandet inställt.

 Svenska kyrkan
BRYSEL

Firandet äger rum vid Avenue des Genets nära sjön. Med bil: tag Avenue Franklin Roosevelt, sväng av vid Avenue du Brésil där ni kan parkera. Gå sedan rakt ner mot sjön. Tram 94, hållplats Brésil.

KULTURNYTT

Henric Weyde, henric.veyde@gmx.com

Betygssymboler (*) från Mad, Le Soirs kulturbilaga

Evenemang i Belgien

Korean Cultural Center, Rue de la Régence 4, nytt kulturcentrum snett emot Sablon-kyrkan. De visar fina utställning som det är värt att hålla reda på. (brussels.korean-culture.org, 02 2742980).

Nytt museum, Art + Design, ADAM = Art & Design Atomium Museum, tillfällig utställning Eames & Hollywood, till 4/9, presenterar fotografiska verk av formgivningsikonerna Charles et Ray Eames, Heysel, Place de Belgique (adamuseum.be).

Utställningar

Hot Danes: Christina Schou Christensen, Per Ahlmann and Martin Bodilsen Kaldahl, 21/5, Puls Contemporary Ceramics, Rue du Page 19 (Chatelain) (puls ceramics.com, 02 640 26 55)

Rembrandt i svartvitt, till 29/5, Bozar ställer ut 80 originalverk från en privatsamling, Bozar, Rue Ravenstein 23 (bozar.be, 02 507 82 00).

Andres Serrano-uncensored photographs****, till 21/8, en ledande samtida fotograf med ofta störande teman som, religion, död och sex särskilt i samband med våld, föutom dessa teman beskriver Serrano människan med karikatyrer, Musées royaux des beaux-Arts, Rue de la Régence 3 (fine-arts-museum.be, 02508 32 11).

De Salvador à Dali, till 31/8, Gare de Liège-Guillemins, Place de Guillemins 2 (04224 49 38).

Eames & Hollywood, till 4/9, det berömda designer paret Charles & Ray Eames, ADAM-museum, Heysel, 100 m från Atomium, Place de la Belgique, (adamuseum.be).

Antwerpen: Le Cabinet d'Or****, till slutet 2016, Rockox en gammal patricier och handelsfamilj, Nicolas Rockox (1560–1640) var borgmästare, mecenat och nära vän till Rubens, museet har fått sina samlingar väsentligt utökade med mästerverk från konstmuseet i Antwerpen under dess renovering. Nu kan man visa hur en förnäm konstsamling skulle se ut på den tiden; Maison Rockox, Keizerstraat 10-12, Antwerpen (rockoxhuis.be, 03 201 92 50).

Bruegel-unseen Masterpieces, till 16/3/2020, en virtuell utställning med tillfälliga installationer. I Belgien är utställningen lokaliserad till Musées royaux des beaux-Arts, Rue de la Régence 3, Bryssel och med hjälp av Google Cultural Institute och Googles teknik, och ett samarbete med 17 olika internationella museer bl.a. Tate Gallery, London, Metropolitan Museum of Art, New York, Uffizi, Florens, Museum of Fine Arts, Budapest, Statens Museum for Kunst, Köpenhamn och Gemäldegalerie, Berlin, finns det möjlighet att plocka fram och besiktiga målningar som finns hos de medverkande museerna. (fine-arts-museum.be/en, 02 508 32 09).

Musik**Klassisk musik**

Concours Reine Elisabeth 2016 Piano, till 9/6, den prestigefyllda tävlingen i klassisk musik för unga musiker gäller i år piano, uttagning, Flagey, till 17/5, semifinal, Flagey, 9/5-14/5 och final, Bozar, 23/5-28/5, biljetter och abonnemang, on-line eller biljettkassan på Rue Ravenstein mitt emot Bozar, Bozar & Flagey. (*cmireb.be*, 02 213 40 50).

Dolina, 20/5, fado, Portugisisk ensemble, Bozar, Rue Ravenstein 23 (*bozar.be*, 02 507 82 00).

Leif Ove Andsnes med vänner, 29/5, piano, Brahms tre pianokvartetter och 14/6, recital med verk av Sibelius, Beethoven, Chopin och Debussy, Bozar, Rue Ravenstein 23 (*bozar.be*, 02 507 82 00).

Pittsburgh Symphony Orchestra, 1/6, under ledning av Manfred Honeck, med ryske pianisten, Daniil Trifonov, Rachmaninovs andra konsert och Richard Strauss, Suite Electoral, Bozar, Rue Ravenstein 23 (*www.bozar.be*, 02 507 82 00). Sophie Karthäuser och Benoît Mernier, 5/6, Sopran och orgel, Bozar, Rue Ravenstein 23 (*bozar.be*, 02 507 82 00).

Orchestre National de Belgique, 10/6, under ledning av Andrey Boreyko, med Sasha Rojdestvensky, violin, musik av Debussy, Sjostakovitj och Mahler, Bozar, Rue Ravenstein 23 (*bozar.be*, 02 507 82 00).

Opera

Mitridate, Re di Ponto, till 19/5, opera av Mozart, Sweeney Todd, 14/6-30/6, opera av Stephen Sondheim, extra muros, spelas i tält, Palais de la Monnaie, Tour & Taxis, Avenue du Port 86c (*lamonnaie.be*, 02 229 12 11).

La Traviata, till 22/5, opera av Verdi, La Bohème, 17/6-26/6, opera av Puccini, Opera Royal de Wallonie, Place de l'Opera, Liège (*operaliege.be*, 04 221 47 22).

1) Idomeneo, till 24/5, opera av Mozart, **2) Aufstieg und Fall der Stadt Mahagonny**, av Kurt Weil och Bertold Brecht, Opera Antwerpen, 2) 26/6-5/7, Frankrijk 1 (070 22 02 02) och Opera Gent, 1) 20/5-25/5, Schouwburgstraat 3 (070 22 02 02), (070 22 02 02, *info@operaballet.be*).

Opera på bio 1, vintersäsongen 2016/2017, inleds med Tristan och Isolde, 8/10, av Wagner med direktsändning från Metropolitanoperan, under ledning av Simon Rattle (*sök på Google: kinapolis.be/opera*, Kinapolis Bruxelles, Boulevard du Centenaire 20, Heysel).

Viva l'Opera, sista operan för säsongen, Norma, 9/6 och 12/6 av Bellini från Grand Théâtre du Liceu de Barcelone, vintersäsongen 2016/2017, inleds med Le Trouvere/Trubaduren, 15/9 och 22/9, av Verdi, UGC-biografen, Place de Brouckere och Avenue de la Toison d'Or (*vivalopera.fr/saison/annees/2016-2017*).

Dans

Simplexity, 20/5-22/5, koreografi Thierry De May, samproduktion med Charleroi danses, Kaaiteater, Square Saintelette 20, Bryssel, reservation via Charleroi danses (*charleroi-danses.be*, 071 20 56 40), *Kunstenfestivaldesarts*.

Interpretation, 25/5-28/5, av Thomas Hauert, samproduktion med Charleroi danses, La Raffinerie, Rue de Manchester 21, Bryssel, reservation via Charleroi danses (*charleroi-danses.be*, 071 20 56 40), *Kunstenfestivaldesarts*.

Jazz

Le Jazz d'Hortense, till 25/5, föreningen Lundi d'Hortense för att främja jazzen fyller i år 40 år, konserter i olika lokaler, för information (*leslundisdhortense.be/public*).

Folkmusik, Rock, Pop, Sång och Blues

Les Nuits Botanique 2016, till 22/5, en tiodagars musikfest på f.d. Botaniska trädgården, Botanique, Rue Royal 236 (*botanique.be/fr*, 02 218 37 32).

Teater

Molière, till 28/5, efter Bulgakovs roman Monsieur Molière, Théâtre des Martyrs, Place des Martyrs 22 (*theatredesmartyrs.be*, 02 223 32 08).

Film

På bio: ett premierat urval:

Tempête*** av Samuel Collardey,

A peine j'ouvre les yeux*** av Leyla Bouzid,

99 homes*** av Ramin Bahrani,

Trumbo*** av Jay Roach,

Le coeur régulier** av Vanja D'Alcantara. inspelad på Oki-öarna i Japan,

Men and chicken*** av Anders Thomas Jensen.

Planera framåt:

Neil Young, 24/6, kanadensisk sångare och låtskrivare, Sportpaleis, Schijnpoortweg 119, Antwerpen (*rodstewart.com*, 03 400 40 40).

Ennio Morricone, 25/6 och 26/6, med 200 musiker och sångare, Sint-Pieters Plein Gent (*ticketmaster.be*).

Rock Werchter, 30/6-3/7.

David Gilmour, 27/7-28/7, "Rattle that lock" – turné, sjöng med Pink Floyd, Grand-Place, Tienen/Tirlemont (*davidgilmour.com, proximusoformusic.be*).

Svenska kyrkan i Bryssel maj-juli 2016

söndagen den 15 maj – Pingstdagen
Församlingsutflykt till Villers-la-Ville. Friluftsgudstjänst 11.00.

lördagen den 21 maj
Teaterföreställning ur Astrid Lindgrens värld 15.00 och 17.00.
Förköp av biljetter i kyrkan.

söndagen den 22 maj
Högmässa 11.00. Gudmund Erling, präst
Konfirmanderna medverkar.

torsdagen den 26 till söndagen den 29 maj
Svenska kören besöker Svenska kyrkan i Wien och gör
konsert med Lars-Erik Larssons verk Förklädd Gud.

söndagen den 29 maj
Högmässa 11.00 Björn Nome, präst

Juni

söndagen den 5 juni
Högmässa med konfirmation 11.00. Gudmund Erling, präst

måndagen den 6 juni – Nationaldagen
Firande på kyrkan klockan 19.00

onsdagen den 8 juni
Terminsavslutningsfest med middag 17.00.

söndagen den 12 juni 18.00
Musikgudstjänst i Église Protestante de Bruxelles-Musée Chapelle Royale,
Rue du Musée 2, 1000 Bruxelles.
Förklädd Gud av Lars-Erik Larsson
Förköp av biljetter i Svenska kyrkan.

söndagen den 19 juni
Söndagsgudstjänst 11.00
Ulf Radziejewski, diakon
Sommargudstjänst i Luxemburg, Bertrange kyrka, 16.00

lördagen den 25 juni – Midsommardagen
Midsommarfirande klockan 14.30 i Bois de la Cambre.

söndagen den 26 juni – Johannes Döparens dag
Sammanlyst högmässa till Norska sjömanskyrkan i Antwerpen 11.00. Gudmund Erling, präst

I år håller kyrkan öppet även under juli månad!
Gudstjänster firas på söndagar klockan 11.00. Fredrik Juul, präst

Första gudstjänsten för höstterminen, söndagen den 4 september 11.00.

Avenue des Gaulois 35 1040 Bruxelles
Telefon: +32(0)2 387 25 19
www.svenskakyrkan.se/bryssel
bryssel@svenskakyrkan.se

Illustration: Susanna Rydman

NJUT AV GODA KAMELBULLAR I VÅRT CAFÉ!

TISDAG: KYRKAN ÄR ÖPPEN - CAFÉ 11.00-18.00

12.00-13.30 LUNCHSERVERING

ONSDAG: KYRKAN ÄR ÖPPEN - CAFÉ 11.00-18.00

17.00-18.30 MIDDAGSSERVERING

19.00 VECKOMÄSSA

TORSDAG: KYRKAN ÄR ÖPPEN - CAFÉ 11.00-18.00

12.00-13.30 LUNCHSERVERING

ÄRTSOPPA MED RÄNNKAKOR

SÖNDAG: 11.00 GUDSTÄNST

KYRKAN ÖPPNAR 10.30 OCH CAFÉET ÄR ÄVEN ÖPPET
EFTER GUDSTÄNSTEN

Vid vackert väder har vi trädgårdscafé
på lördagar klockan 11.00-15.00!

Se hemsidan för aktuellt schema
www.svenskakyrkan.se/bryssel

Svenska kyrkan
BRYSSEL

Nationaldagsfirande på Svenska kyrkan

6

juni

19.00

Tal av Ambassadör Maria Christina Lundqvist,
Barnkören och vuxenkören sjunger svensk musik.
Kom och njut av BBQ och jordgubbstårta!

Fira nationaldagen

vid Manneken Pis

Pojken klädd i Sverigedräkt
Musik och sång, vi skålar i öl klockan 12.00
arrangör vid fontänen: Svenska klubben

Avenue des Gaulois 35

Svenska kyrkan
BRYSSEL